

spot mee: de aan het begin van de eeuw onder hele en halve intellectuelen wijd verbreide mode om clubjes te vormen van gelijkgestemde geestverwanten, met als doel de problemen van de wereld uit de weg te ruimen. Ook Van Eeden was er, als kind van zijn tijd, druk mee. Omstreeks 1910 was hij bezig een internationaal gezelschap van 'voortreffelijke, ja koninklijke mensen' (onder wie uiteraard hijzelf) te vormen die, naar het lijkt louter door hun goede bedoelingen, de geschiedenis een wending ten goede konden geven. Hij had er hooggespannen verwachtingen van. Aan een Amerikaanse vriend schreef hij: 'We are now beginning to weave a fine web over the world. A dozen men may do it and change the fate of humanity by it.' Zo ontstond de Forte-Kreis, genoemd naar het Forte dei Marmi, gelegen ten noorden van Pisa aan de Middellandse Zeekust, waar de heren van tijd tot tijd bijeen dachten te komen om de wereld te redden. Dit alles speelde zich af aan de vooravond van de Eerste Wereldoorlog. Die oorlog zelf maakte korte metten met de hooggestemde idealen: de Duitse en de niet-Duitse leden van de Kreis dreven binnen de kortste keren onherroepelijk uit elkaar. Toch kreeg de muis nog een staart: enkele leden van de Kreis meenden dat ze een rol konden spelen bij het op gang brengen

van geheime vredesonderhandelingen tussen Engeland en Duitsland. Ze schoven Van Eeden naar voren om hun plannen te bepleiten bij de Engelse Prime Minister David Lloyd George. Deze ontving Van Eeden op 18 januari 1916 en luisterde beleefd naar diens betoog, maar vond de plannen *premature*... De missie liep op niets uit.

Epiloog

Van Eeden voelde zich in Europa als een vis in het water en bewoog zich graag en gemakkelijk in internationaal gezelschap, waar hij de waardering kreeg die hem in eigen land vaak werd onthouden door in zijn ogen kleinzielige tegenstanders. Des te wonderlijker, dat hij juist de saaie Amsterdamse Sarphatistraat de mooiste plek van Europa vond.

Noot van de auteur

Het bovenstaande is geheel ontleend aan de prachtige biografie in twee delen die Jan Fontijn over Van Eeden schreef:

Tweespalt. Het leven van Frederik van Eeden tot 1901.

Em. Querido, Amsterdam 1990

Trots verbrijzeld. Het leven van Frederik van Eeden vanaf 1901.

Em. Querido, Amsterdam 1996

Puntje op de i

Lezer Hans van Giessen zette na lezing van ons artikel over de vele lagere scholen in Bussum in ons vorige nummer een puntje op de i betreffende het samengaan van de Aloysiuschool aan de Vossiuslaan en de Agnesschool aan de Brinklaan

'In 1965 dacht men vrijer over co-educatie en besloot men dat de jongens- en meisjesschool gemengd moesten worden. Na de zomervakantie ging de helft van de jongens- naar de meisjesschool en de helft van de meisjes naar de jongensschool. Zo ontstonden twee gemengde scholen. De St. Agnesschool aan de Brinklaan heette voortaan Paus Johannes XXIII-school, genoemd naar de in 1963 overleden populaire paus. De St. Aloysiuschool aan de Vossiuslaan ging verder als Kennedyschool. Ongetwijfeld was de katholieke gemeenschap niet op de hoogte van de escapades van de ook in 1963 overleden Amerikaanse president. Toen later het leerlingenaantal terugliep, sloot men in 1974 de Kennedyschool en werd de school met de onuitsprekbare naam Paus Johannes XXIII-school hernoemd in Koepelschool.'